WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 11 14 MAART 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WEET je nog die keer, dat Kwik, Kwek en Kwak zo'n rommel hadden gemaakt? Wat een goed lesje heeft tante Katrien ze toen gegeven, hè? Ze gedragen zich, wat speelgoed opruimen betreft tenminste, sinds die tijd voorbeeldig.
Nu heb ik het idee dat niet alleen Kwik, Kwek en Kwak, maar ook jullie zo'n lesje af en toe hard nodig hebben. Rommel maken gaat vanzelf, maar als het op opruimen aankomt, heb je meestal geen zin. Toch moet het gebeuren. En als het klaar is, vind je het ook fijn dat je het hebt gedaan. Alles staat weer netjes op z'n plaats en je vader en moeder kunnen tevreden over je zijn. Om je nu een beetje aan te moedigen is er weer een actie **„Opgeruimd staat netjes"** op touw gezet.
Dezer dagen kun je op school een plaat krijgen die je moet kleuren. Maar dat is niet de enige opdracht. Je moet bovendien vermelden op welke manieren er op de plaat tegen de actie wordt gezondigd. **Het Hoofd van je school krijgt voor alle leerlingen kleurplaten toegezonden en hij deelt ze uit. Mocht hij het vergeten, wil je hem er dan aan herinneren?** Want aan deze actie zijn heel mooie prijzen verbonden, zowel voor je school als voor jezelf.
In DONALD DUCK nr. 24 worden de prijswinnaars bekend gemaakt.

Vind je niet dat deze actie veel leuker is dan een lesje, zoals Kwik, Kwek en Kwak dat kregen? Och, ja, het heeft wel geholpen, maar ze vonden het helemaal niet leuk, hoor! En een prijs winnen was er helemaal niet bij. Nee, dan kunnen jullie op een prettiger manier leren je eigen rommel op te ruimen!
Dag, doe je best en veel succes!

OOM OONALO

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

ANNELIES VAN GEEL, TURNHOUT (B.). Heb je een leuke verjaar dag gehad, Annelies? En wat heb je allemaal gekregen? Fijn, dat je DONALO DUCK zo'n leuk blad vindt. Ga je van de zomer weer naar zee?
WALDINA HULSHOFF, TRIMUNT. Sjongejonge, wat hebben jullie een hoop dieren, zeg. Zou jij wel eens duizend jaar verder willen kijken? Nou, dat zal je niet meevallen, hoor. Want je zou helemaal niet in die tijd passen, geloof ik!
MIRJAM MAAS, SAS VAN GENT. Leuk is dat postpapier van jou, zeg! Je kunt het zelf kleuren, hè? Ach, ja, het is de Grote Boze Wolf z'n eigen schuld dat hij altijd pech heeft. Dan moet hij maar niet zo dom doen!
DIENNE NOUWENS, BERGEN OP ZOOM. Ja, in Duckstad brandt de kachel nog steeds en die zal nog wel een poosje blijven branden ook. Het wil hier gewoon geen lente worden, lijkt het wel. En toch is het over een week al echt lente.
Schrijf zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam en zet in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Schrijf bovendien op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres. Dag!

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge: tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

✳ ✳ ✳

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 11

vertellen we erbij, dat nummer één in Zuid-Limburg gezocht moet worden, nummer 2 ligt in Drente, nummer 3 in Het Gooi en nummer 4 in Gelderland.
Schrijf de oplossing van deze puzzel (één plaatsnaam dus, in totaal vier letters) op een briefkaart en stuur die vóór 10 maart aan Oonald Duck, Postbus 752, Amsterdam.
Vermeld ook duidelijk je naam en adres op de kaart en zet links op de ADRESZIJDE: „Oplossing 11". Veel succes!

Als je de letters van elk van de vier namen die op deze kaartjes staan vermeld, in een andere volgorde plaatst, krijg je de plaatsnaam waar de desbetreffende personen wonen. Zet je de beginletters van de vier plaatsnamen in volgorde van 1 tot en met 4 achter elkaar, dan verschijnt de naam van een plaats gelegen aan de zuidrand van de Veluwe. Hoe luidt deze plaatsnaam?
Om je een beetje op weg te helpen

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 4 zijn:
1e prijs: harlinge: E. Slot, Nw. Guineastr. 48, Urk.
2e prijs: bouwdoos: J. Staats, De Groeve D 90, Zuidlaren.
3e prijs: badmintonspel: Y. en R. Schipper, Middelburg; Kind. Schrijver, Gorinchem; J. en R. v. d. Werf, Elkenhurg-Rosmalen; S. Loos, Koudekerke; D. Klein, Arkel; E. Hissink, Zaandam; M. Bom, Steenbergen; K. Wieland, Amsterdam-O; M. en J. Goorhuis, Bottmingen, Zw.; A. Kolkman, Rheden.
Boek: A. Themme, Odoornerveen; P. Schoenmaker, Uden; L. v. d. Schoor, Baexem; B. Leeuwe, Zierikzee; Gr. v. Soolingen, Nijmegen; B. Slaa, Meppel; M. Abel, Rotterdam-12; H. v. Hulzen, Nw-Loosdrecht; A. Vriens, Roosendaal; H. Kleine, Neede; W. Pijning, Delfzijl; D. Anema, Tzummarum; A. Pijl, Aalst, Gld.; J. Esveld, Amersfoort; B. Kuyvenhoven, Soestdijk; M. v. d. Ent, Zwanenburg; J. Berghmans, Geel, Belg.; Ineke Hendriks, Heer, L.; A. Steenbergen, Chatesuroux, Fr.; G. Reuser, Velp.

De oplossing van prijsvraag nr. 9 luit: MARJOLIJN.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Paul Maessen is 9 jaar en hij is al een hele tijd ziek. Laten jullie eens iets van je horen? Zijn adres is: Academisch ziekenhuis, Afd. chirurgie, Den Haag.
Theo Speelmans is 15 jaar en hij ligt al heel lang in het sanatorium. Hij spaart fietswimpels van steden en sigarebandjes. Zijn adres is San. Hornerhelde, Poela Pav., Horn.
Rudy Gebbink is 10 jaar en ook hij ligt al heel lang ziek. Zijn hobby is het sparen van dierenkaarten en filmsterrenfoto's. Zijn adres is: Joannes de Deoziekenhuis, Zaal 8, Mariaplaats, Utrecht.
Grietje Sienat is 13 jaar en zij is van haar geboorte af invalide. Sturen jullie haar eens sigarebandjes of een filmsterrenfoto? Haar adres is: Eexterveensche Kanaal 246, (Dr.).

WALT DISNEY

Donald Duck

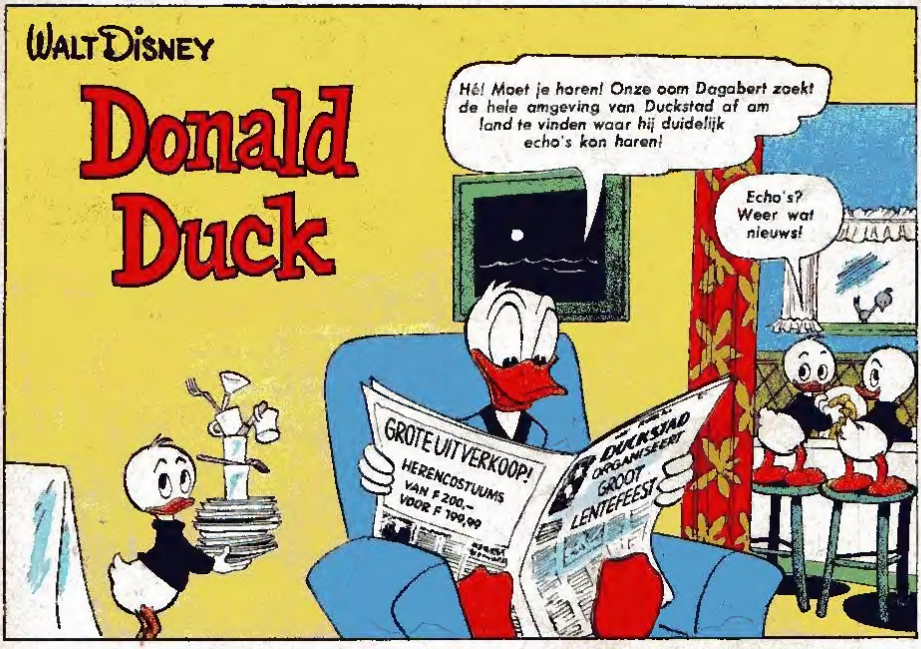

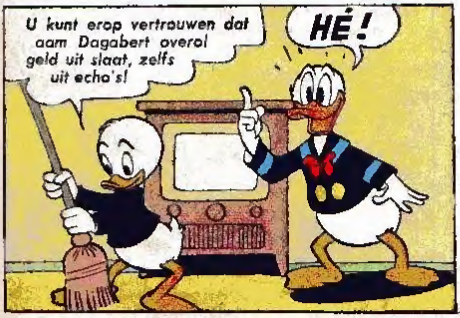

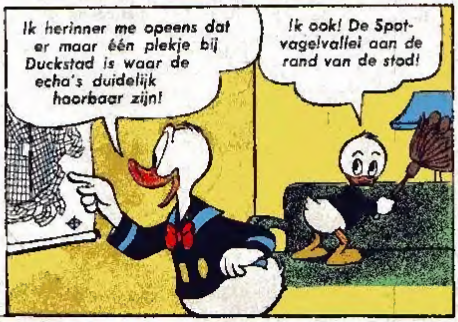

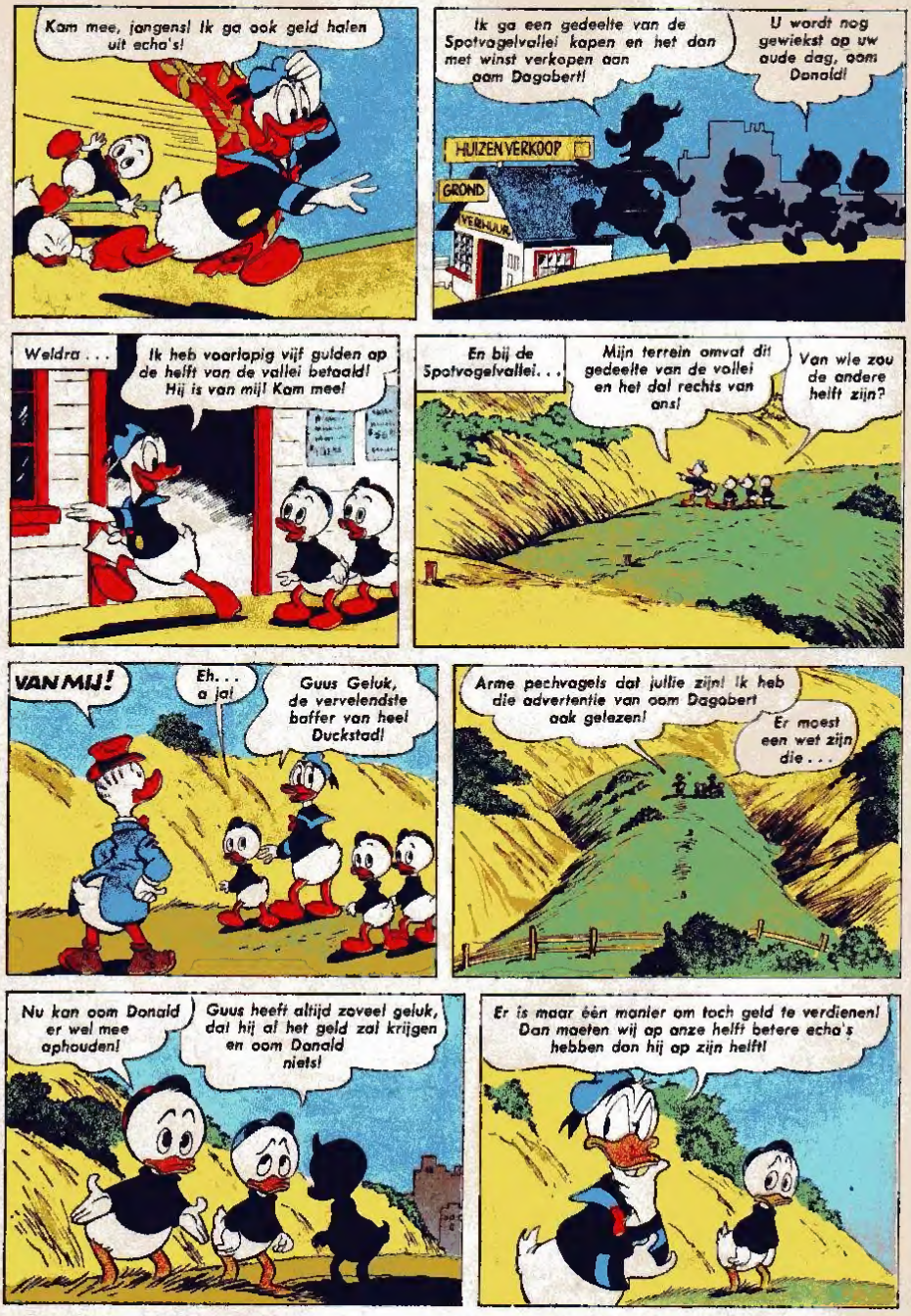
Kom mee, jongens! Ik ga ook geld halen uit echa's!
Ik ga een gedeelte van de Spotvogelvallei kopen en het dan met winst verkopen aan oom Dagobert!
U wordt nog gewiekst op uw oude dag, oom Donald!
HUIZEN VERKOOP
GROND
VERHUUR
Weldra . . .
Ik heb voorlopig vijf gulden op de helft van de vallei betaald! Hij is van mij! Kom mee!
En bij de Spotvogelvallei. . .
Mijn terrein omvat dit gedeelte van de vallei en het dal rechts van ons!
Van wie zou de andere helft zijn?
VAN MIJ!
Eh. . .
o ja!
Guus Geluk, de vervelendste baffer van heel Duckstad!
Arme pechvogels dat jullie zijn! Ik heb die advertentie van oom Dagobert ook gelezen!
Er moest een wet zijn die . . .
Nu kan oom Donald er wel mee ophouden!
Guus heeft altijd zoveel geluk, dat hij al het geld zal krijgen en oom Donald niets!
Er is maar één manier om toch geld te verdienen! Dan moeten wij op onze helft betere echa's hebben don hij op zijn helft!

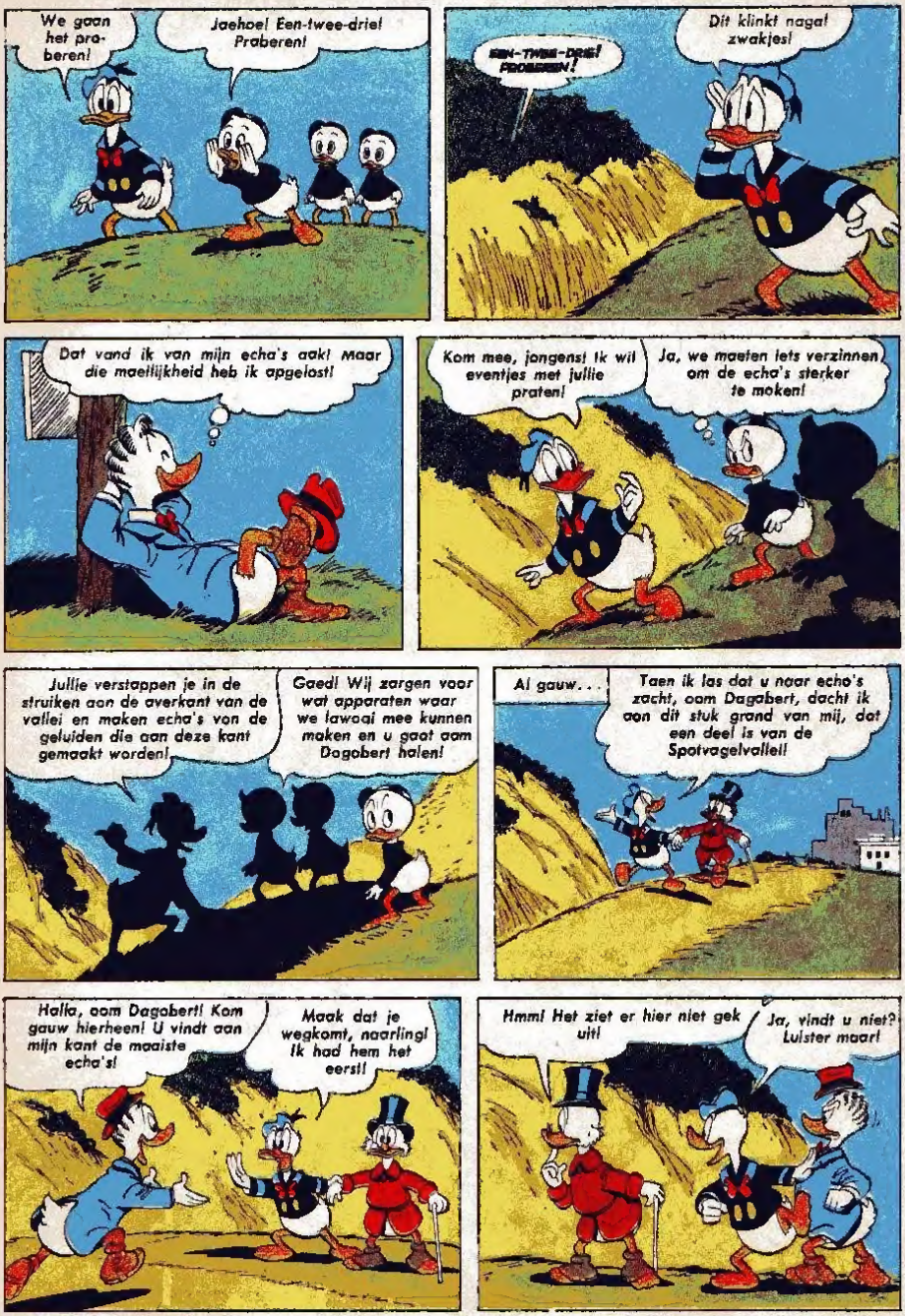
We gaan het proberen!
Jaehoe! Een-twee-drie! Proberen!
EEN-TWEE-DRIE! PROBEREN!
Dit klinkt naga! zwakjes!
Dat vond ik van mijn echo's ook! Maar die moeilijkheid heb ik opgelost!
Kom mee, jongens! Ik wil eventjes met jullie praten!
Ja, we moeten iets verzinnen om de echo's sterker te maken!
Jullie verstoppen je in de struiken aan de overkant van de vallei en maken echo's van de geluiden die aan deze kant gemaakt worden!
Goed! Wij zorgen voor wat apparaten waar we lawaai mee kunnen maken en u gaat oom Dagobert halen!
Al gauw...
Toen ik las dat u naar echo's zocht, oom Dagobert, dacht ik aan dit stuk grond van mij, dat een deel is van de Spotvogelvallei!
Halla, oom Dagobert! Kom gauw hierheen! U vindt aan mijn kant de maaiste echo's!
Maak dat je wegkomt, naarling! Ik had hem het eerst!
Hmm! Het ziet er hier niet gek uit!
Ja, vindt u niet? Luister maar!

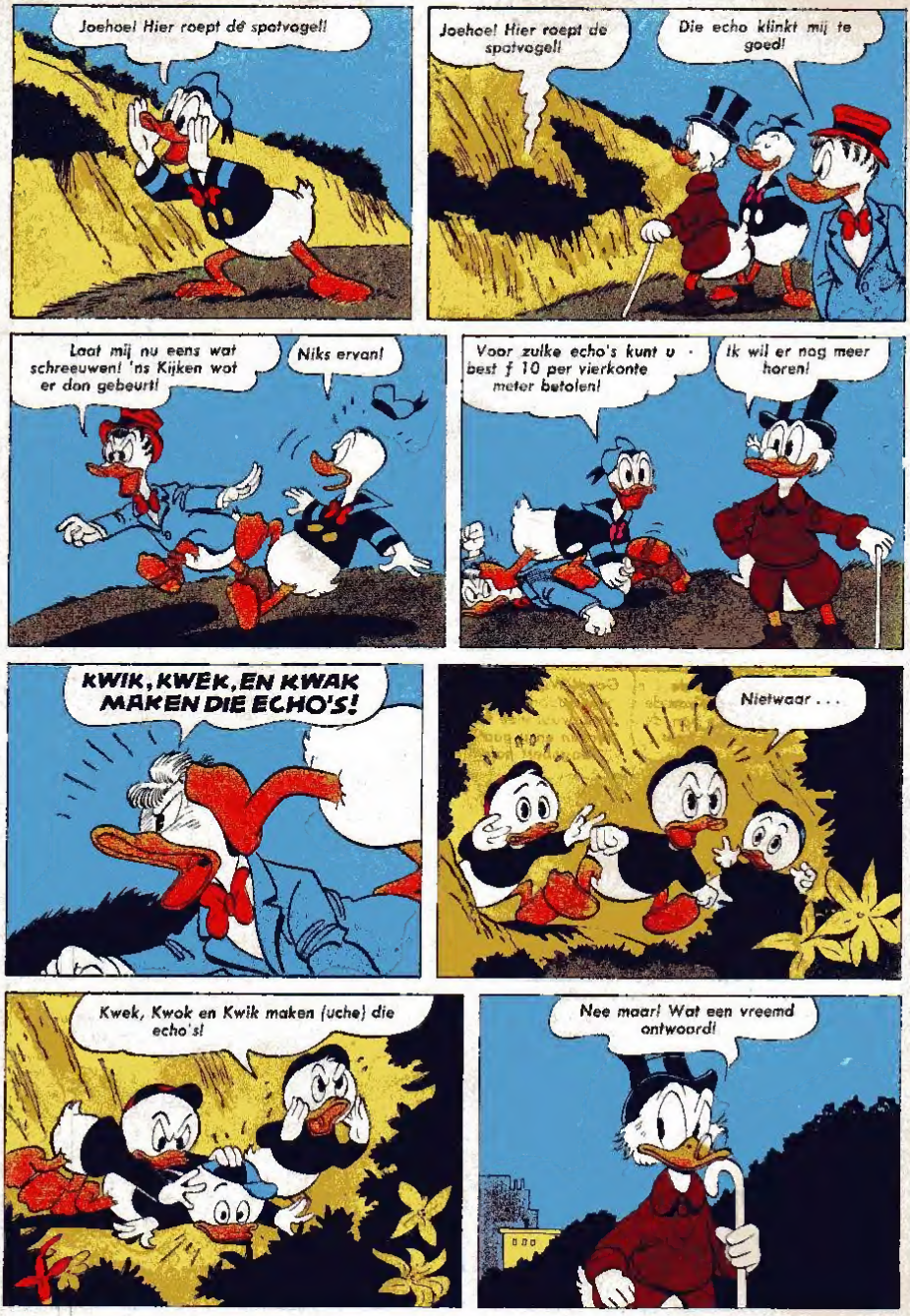
Joehoe! Hier roept de spatvogel!
Joehoe! Hier roept de spatvogel!
Die echo klinkt mij te goed!
Laat mij nu eens wat schreeuwen! 'ns Kijken wat er dan gebeurt!
Niks ervan!
Voor zulke echo's kunt u best f 10 per vierkante meter betalen!
Ik wil er nog meer horen!
KWIK, KWEK, EN KWAK MAKEN DIE ECHO'S!
Nietwaar . . .
Kwek, Kwok en Kwik maken (uche) die echo's!
Nee maar! Wat een vreemd ontwoord!

Luister! De echo's kunnen ook muziek nabootsen!
FWIET FWIET FWIET
FWIET FWIET FWIET
Oom Donald kan alles proberen! We hebben een kist vol muziekinstrumenten!
'ns Kijken of ze mijn muziek kunnen nabootsen!
Het liefdeslied van een Bulgaarse boomkikker!
A-HOEWA!
A-HOEWA!
Ga jij met je muziek maar naar Bulgarije!
Ik zal zelf eens een echo maken!
Ga uw gang maar, oom Dagobert!
Ik zal een reuzenvaetzoeker ontsteken!
Maar daarvoor wil ik hem graag eerst half in de grond begraven!
Hier is een lucifer!

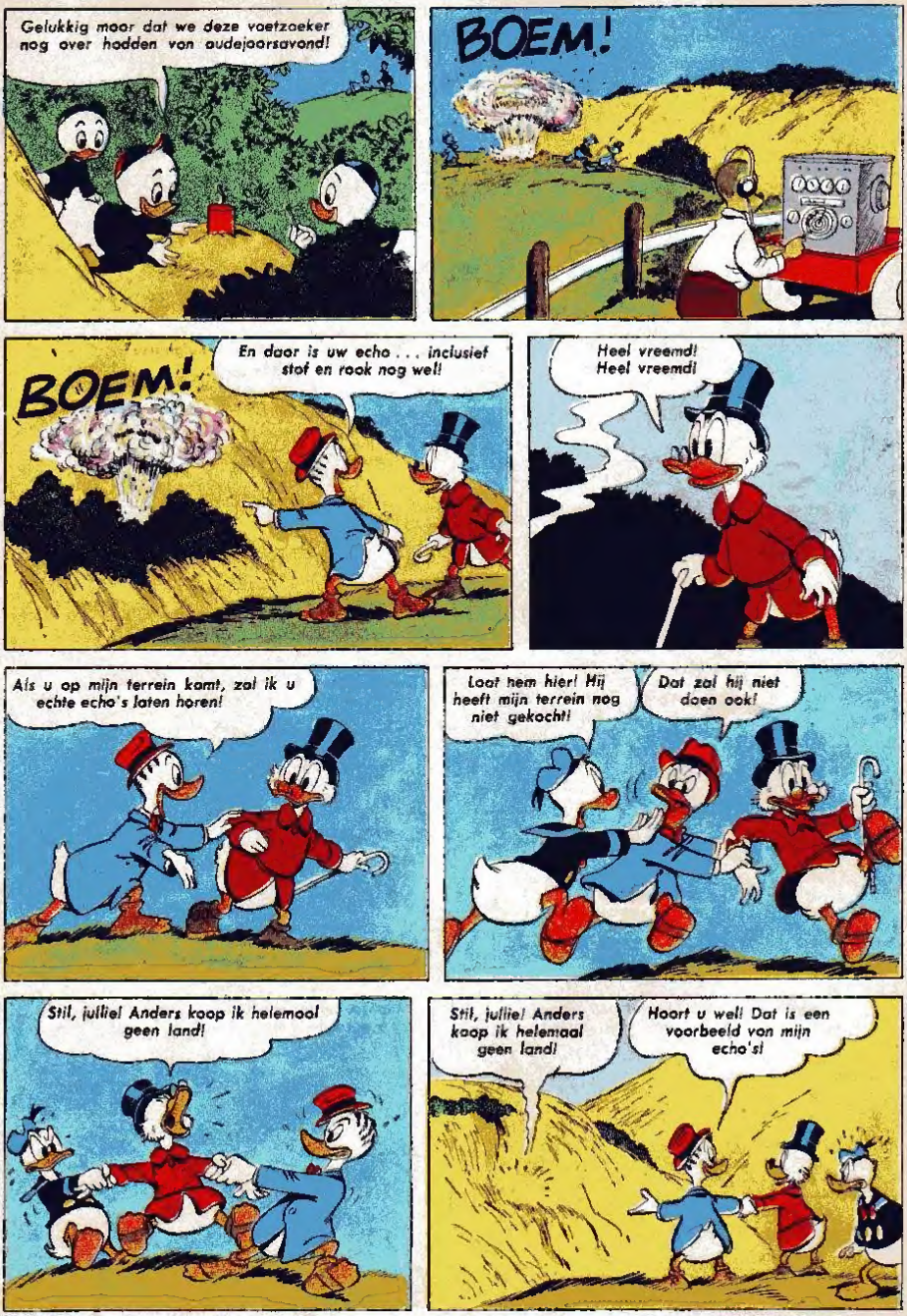
Gelukkig maar dat we deze voetzoeker nog over hadden van oudejaarsavond!
BOEM!
BOEM!
En daar is uw echo . . . inclusief stof en rook nog wel!
Heel vreemd! Heel vreemd!
Als u op mijn terrein komt, zal ik u echte echo's laten horen!
Laat hem hier! Hij heeft mijn terrein nog niet gekocht!
Dat zal hij niet doen ook!
Stil, jullie! Anders koop ik helemaal geen land!
Stil, jullie! Anders koop ik helemaal geen land!
Hoort u wel! Dat is een voorbeeld van mijn echo's!

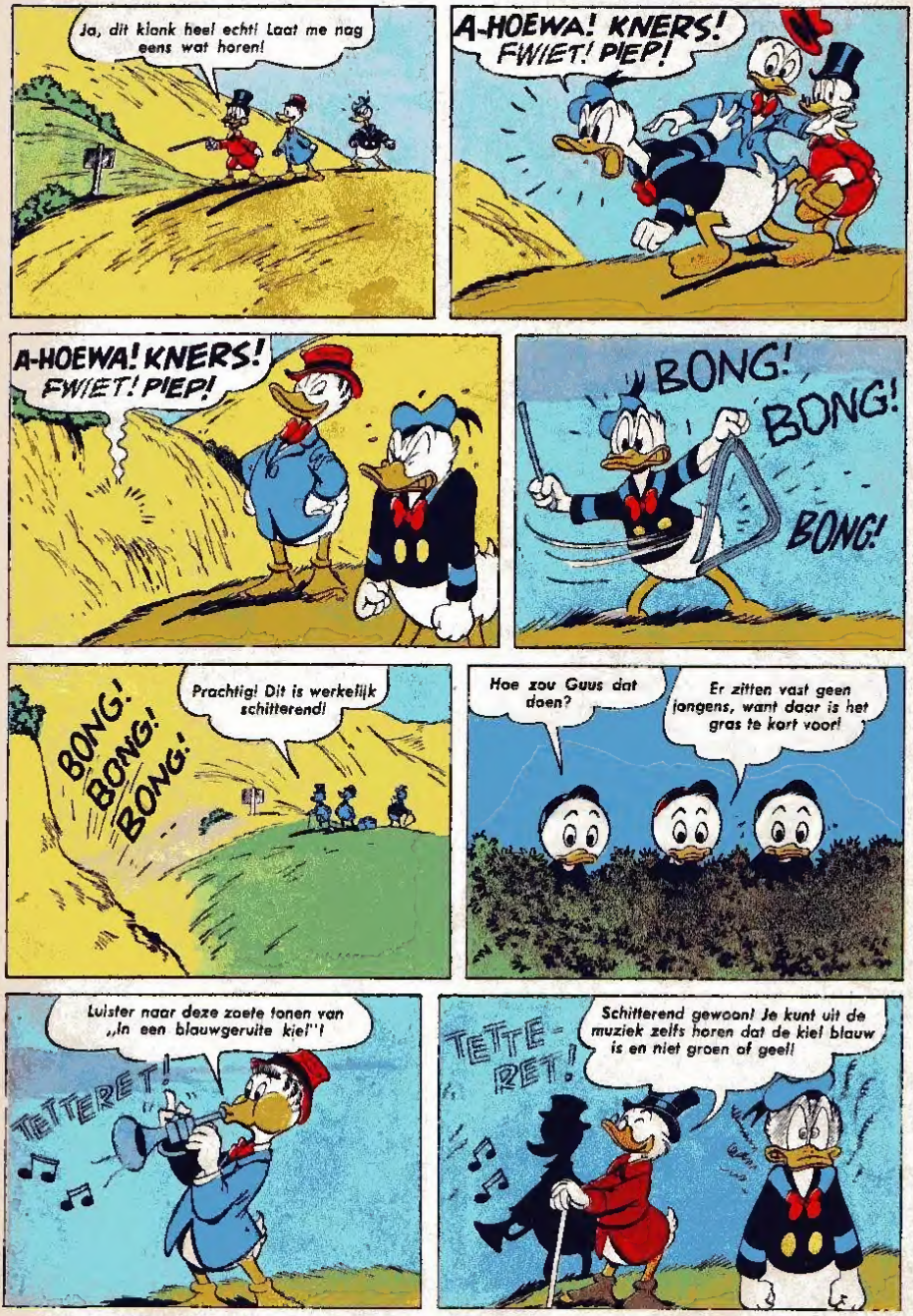
Ja, dit klank heel echt! Laat me nog eens wat horen!
A-HOEWA! KNERS! FWIET! PIEP!
A-HOEWA! KNERS! FWIET! PIEP!
BONG! BONG! BONG!
BONG! BONG! BONG!
Prachtig! Dit is werkelijk schitterend!
Hoe zou Guus dat doen?
Er zitten vast geen longens, want daar is het gras te kort voor!
Luister naar deze zoete tonen van „In een blauwgeruite kiel"!
TETTERET!
Schitterend gewoon! Je kunt uit de muziek zelfs horen dat de kiel blauw is en niet groen of geel!
TETTE-RET!

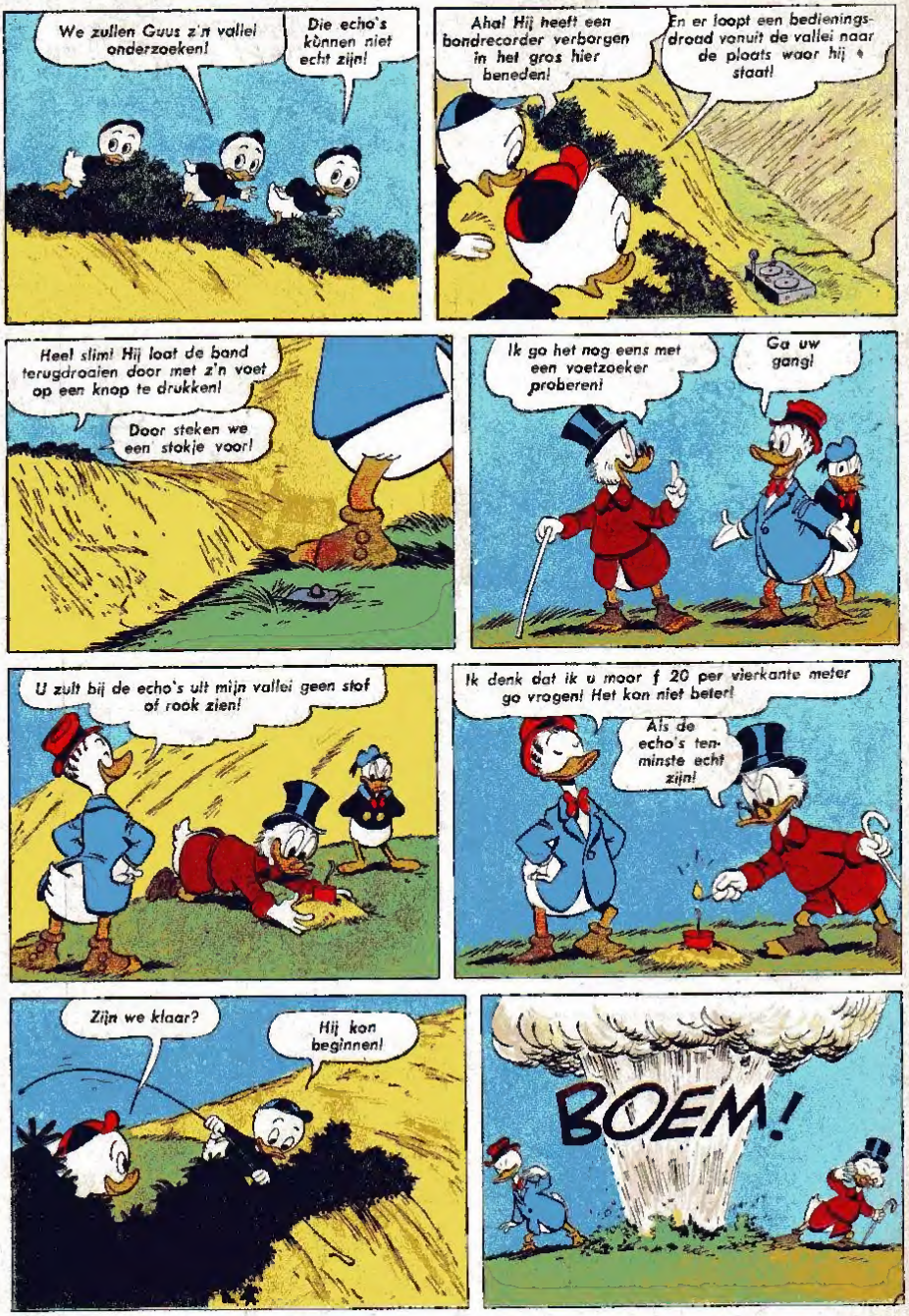
We zullen Guus z'n vallei onderzoeken!
Die echo's kunnen niet echt zijn!
Aha! Hij heeft een bandrecorder verborgen in het gras hier beneden!
En er loopt een bedieningsdraad vanuit de vallei naar de plaats waar hij staat!
Heel slim! Hij laat de band terugdraaien door met z'n voet op een knop te drukken!
Door steken we een stokje voor!
Ik ga het nog eens met een voetzoeker proberen!
Ga uw gang!
U zult bij de echo's uit mijn vallei geen stof of rook zien!
Ik denk dat ik u maar f 20 per vierkante meter ga vragen! Het kan niet beter!
Als de echo's tenminste echt zijn!
Zijn we klaar?
Hij kan beginnen!
BOEM!

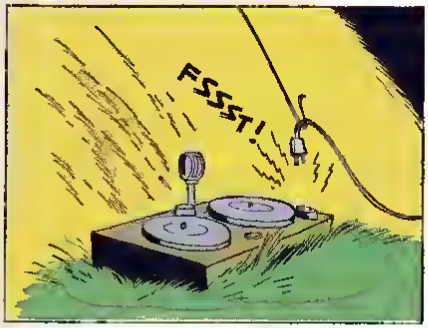
FSSST!

De echo is wel loot!
Misschien moet hij van erg ver komen oom Dagobert!
Jo, vast!

ECHOOTJES, WAAR BLIJVEN JULLIE ?

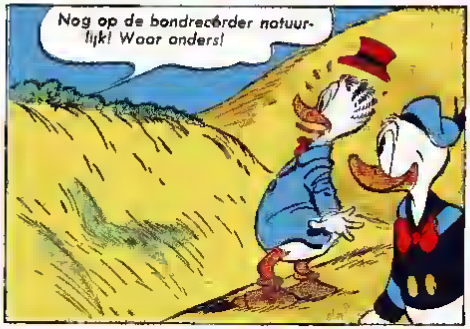
Nog op de bondrecorder natuurlijk! Waar anders!

Echo's met roak, en echo's die niet terugkomen, zijn in ieder gevol het geld dat jullie durven vragen, niet waard!

Jij hebt het bedorven! Jij en die nare neefjes van je!
En dat zeg jij?!

He . . . ! Maar misschien koop ik jullie terrein toch nog wel, Donald en Guus!

U mag mijn terrein hebben voor tien gulden!
Jo, en het mijne ook!

Dus . .
Ik ben natuurlijk niet rijk geworden, maar ik heb er toch twee maal zoveel voor terug gehadl
Dat is zèlfs genoeg voor zo n botterd als ikl
Ik hoop dat oom Dagobert niet het gevoel heeft dat ik hem afgezet hebl
Het ziet er niet naar uit!
Wij geloven eerder dat het omgekeerde het geval is!
Heeft u misschien iets bijzonders aangetroffen op mijn terrein, professor?
Ja, meneer Duck! Door de schokken van uw ontploffingen weet ik precies wat zich hier onder de grond bevindt!
Hieruit heb ik afgeleid dat zich onder uw grond een oliemeer bevindt van een miljoen liter!
Vang me op, jongens! Ik ga flauwvallen, geloof ikl
Laat u zich maar vallen, oom Donald!
Dat zachte voorwerp waarop u terecht komt, is die grote slimmerik, uw neef Guus Geluk!

maakte en moeilijke stootbeelden eindeloos beoefende. Achteraf vind ik wel dat ik soms helemaal gek ben geweest. Want ja dat ik meermalen 's nachts ben opgestaan om in alle stilte te gaan spelen in onze schuur, waar het tafelbiljart stond opgesteld? Ik herinner mij nog dat ik 's nachts om vier uur door mijn vader in de schuur werd betrapt. Series van vijftig, zestig punten waren voor mij als jongen van elf jaar heel gewoon. Het waren series waar vele volwassen wedstrijdspelers „U" tegen zeggen. Als ik met mijn broer speelde die zeventien jaar ouder was dan ik, dan gaf ik hem een voorsprong van 250 punten en dan was ik meestal nóg eerder dan hij bij de vijfhonderd.

Toch zou ik met alleen maar mijn aangeboren talent nooit 'n Europees biljartkampioenschap behaald hebben. Ik moet evengoed als iedere speler hard trainen. Daarom werk ik ook aan een gezonde lichaamsconditie, zodat ik de inspanningen van 'n zwaar toernooi zonder moeite kan doorstaan. Ik heb vroeger veel aan hockey en cricket gedaan en de laatste jaren train ik in Den Bosch wel mee met de voetballers van BVV. Af en toe een veldloopje ertussen door, daar houd ik ook van. En tafeltennis, om mijn reactievermogen op te voeren, doe ik al sinds mijn jongensjaren.

ZO GING IK VAN START

door TINI WIJNEN

BIJNA niemand wil het verhaal geloven van mijn kennismaking met de biljartsport. Ik was zes jaar en zat nog maar in de eerste klas van de lagere school. Mijn oudste broer was 23 jaar. En deze broer kreeg met sinterklaas een tafelbiljart. Hij was een knap biljartier, goed voor een gemiddelde van dertig. Op die avond pakte ik uit nieuwsgierigheid zijn splinternieuwe keu in handen, boog mij over het groene laken, stootte tegen een van de glanzende ballen en ... kon op hetzelfde moment biljarten. Ik had het nooit gedaan, maar scoorde direct een serie punten achter elkaar. Mijn broer en ook mijn vader, sloegen achterover van verbazing. De volgende morgen haalde mijn vader, die in Nijmegen boswachter was, zijn baas erbij om hem het wonder van mijn natuurtalent voor het biljart te laten zien.

„Tini moet les hebben," zei deze heer. En zo gebeurde het dat ik als dreumes uit de laagste klassen van de school biljartles ging halen in Arnhem bij de oud-wereldkampioen Jan Dommering. Met mijn verstand kon ik er amper bij wat nu precies de geheimen van deze edele tak van sport waren, maar die ging ik op de duur wel van Jan Dommering leren.

Ik was volslagen verzot op het spel met de ivoren ballen. Ik maakte voor zover nodig gauw mijn huiswerk af en ging dan elke avond biljarten van zes tot acht. Op zondagmorgen moest ik naar de kerk. Ik nam de vroegmis van halfzes en begon daarna te spelen tot het avond werd. Werkelijk waar ik biljartte bijna twaalf uur aan een stuk. Het eten werd mij gebracht terwijl ik caramboles

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

SPRING IN 'T VELD

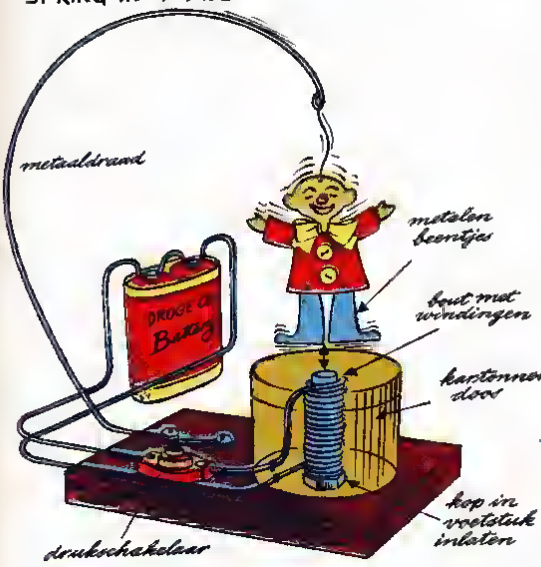

EÉN elektrisch stukje speelgoed maak je van wat afvalmateriaal, een drukschakelaartje, wat zwakstroomdraad en een platte batterij. Deze laatste levert de nodige zwakstroom, dus er is geen gevaar bij.

Het bovenlichaam van het clowntje teken je over op dun wit karton. De benen teken je op een stukje dun blik. Knip de drie delen uit en kleur het karton met waterverf. Bind een echt strikje om de hals en lijm een paar knopen op het lijf. Het ventje wordt met een soepel stukje elastiek opgehangen aan een gebogen beugel van dun ijzerdraad. Je buigt verder onderaan twee lussen in het draad, zodat je het met twee schroeven kunt vastzetten op een grondplankje. Hierin maak je ook een uitsparing voor de kop van een zware schroefbout. Nu omwind je de bout met dun zwak stroomdraad. De spoel wordt verborgen in een kartonnen doosje, waarin een uitsparing is gemaakt in de bodem en dat op het plankje wordt gelijmd. Door twee gaatjes in de zijkant haal je beide draadeinden. Het ene verbind je direct met een der polen van de batterij. Het andere verbind je eerst met een op het plankje geschroefde drukschakelaar. Vandaar volgt een verbinding met de andere batterijpool. Je hebt nu, als de schakelaar wordt ingedrukt, een stroom-omloop verkregen. De draadwindingen om de bout maken deze elektromagnetisch en de metalen beentjes van de clown worden aangetrokken, waardoor 't elastiekje uitrekt en de beugel iets doorbuigt. Op dat ogenblik verminder je de druk van je vinger op de drukknop, zodat de stroom wordt verbroken. Het clowntje maakt dan een sprongetje door de spanning in de ophanging.

Je kunt hem vlug en langzaam laten bewegen. Het staat leuk om het doosje eveneens in vrolijke kleuren te schilderen.

Maak de stroomdraadjes lang genoeg om de batterij ergens achter of onder te verbergen.

* * *

STRIKT GEHEIM

HET is leuk om samen met je vriend een leuk geheimschrift te hebben. Dat schrijf je dan met letters, cijfers of misschien met vreemde tekentjes. Meestal zal zo'n schrift voor een derde heel moeilijk te ontcijferen zijn. Toch is er nog een heel andere manier om je geheime berichten voor anderen onleesbaar te maken. Hier komt het. schrijf om te beginnen alles gewoon op papier, natuurlijk wanneer er niemand bij is. Gebruik een gewone pen, maar — geen inkt. Daar zit 't hem namelijk in. In plaats van inkt doop je je pen in het sap van een uitgeknepen citroen. Onder het schrijven zie je deze kleurloze „inkt" al opdrogen en helemaal onzichtbaar worden. Schrijf de letters wel met

duidelijke halen, dus niet te klein en te dun. Het „blanke" vel papier doe je in een envelop en die stuur je per post naar je vriend (adres wel met gewone inkt erop zetten, hoor!). Met die vriend van je heb je het volgende afgesproken: hij moet het papier verhitten boven een kaarsvlam, fornuis of kachel, maar zo, dat het nog niet kan schroeien of verbranden. De opgedroogde stof van de citroen gaat zich nu verbinden met de zuurstof uit de lucht, het eerste begin van verbranding, en de letters beginnen langzaam bruin te worden. De brief is nu zonder tijdrovende ontcijfering te lezen.

EEN SCHOTEL OF EEN WIEK

VOOR degenen die belangstelling hebben voor alles wat met zweven en vliegen te maken heeft, laten we zien hoe je zelf een vliegende „wentelwiek" kunt maken. Het model van de ring met de zes schroefbladen neem je vergroot over op een stukje licht stevig karton óf dun blik. Je knipt de omtrek uit en snijdt de zes openingen tussen de bladen los. De randen van de bladen buigen we naar beneden. De vorm moet je nu voorzichtig zó buigen, dat het middelpunt wat verlaagd komt te liggen ten opzichte van de ring. Daarna lijm je onder het middelpunt een platte kurk. Door vorm en kurk komen drie dunne spijkertjes, die evenzeer goed ingelijmd moeten zijn. Het „schiet"apparaatje bestaat uit een schijfje rondhout, waarin van onderen een asje wordt vastgezet, dat gedeeltelijk hol is. In het schijfje boor je nu drie gaatjes waarin de spijkers passen. Schijf en as draaien vrij om een in een grondplankje bevestigde spijker met de punt omhoog. Om het luchtvaartuig in draaiing te brengen wind je een sterk koordje om de as. Trek aan het uiteinde krachtig, maar zonder beginruk. Wanneer de schroefring voldoende omwentelingen maakt, zal deze zich van de basis losmaken en opstijgen, totdat de draaiingssnelheid door de luchtweerstand zoveel is afgeremd, dat de schroefbladen geen opheffende kracht meer kunnen geven. De wentelwiek zakt dan weer omlaag. Plaats de „lanceerbasis" op een tafeltje in de kamer, of buiten als er weinig wind staat.

Door de randen van de bladen iets meer of minder naar beneden te buigen kun je het stijgvermogen bij de eerste proefvluchten nog verbeteren. De schuine stand van de bladranden verhindert het vaartuig zijdelings af te glijden. Ook het kurkje en de spijkertjes zorgen voor een goed evenwicht tijdens de vlucht. Natuurlijk moet het karton of het blik wel volkomen vlak blijven. Gaat alles naar wens, dan kun je het toestel van kentekens of emblemen voorzien.

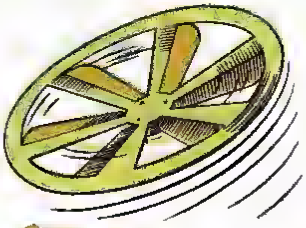

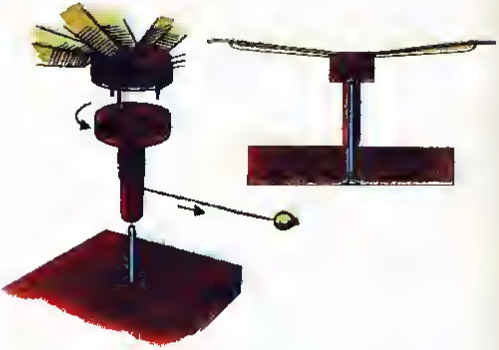

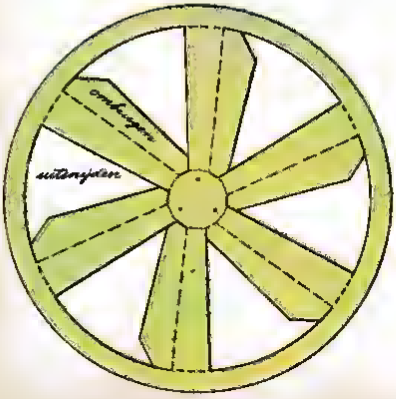

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

GESCHREVEN DOOR WIM MEULDIJK

Met hun Indiaanse vriend Klukkluk zwerven Pipo, Mammeloe en Petra door het land dat vroeger het Wilde Westen genoemd werd. In een verlaten goudzoekersdorp zien Pipo en Klukkluk een aantal mannen een bende oprichten die een goudtrein wil overvallen.

Onze vrienden gaan naar de stad Buffelo om de politie te waarschuwen. Ze worden echter niet geloofd, maar uitgelachen.

De politie zegt dat er geen wildwestboeven meer bestaan. Ze verlaten de stad en rijden langs de spoorlijn ...

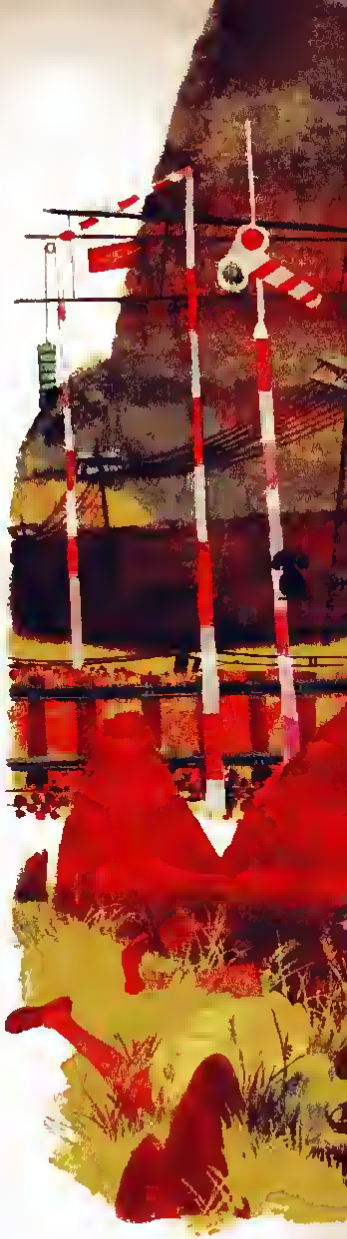

„We geven het niet op," heeft Pipo tegen Klukkluk gezegd „Als de politie ons niet gelooft en ons niet helpen wil, nou dan gaan we zelf de spoorlijn bewaken tegen die lastige overvalbendieten, snap je!" Klukkluk snapte het; hij begon meteen te roepen dat het onzinpreet van Pipo was en dat hij hem in de steek zou laten als hij ermee doorging. Maar dat zijn alleen maar woorden, want Pipo blijft gewoon doorrijden en Klukkluk springt niet uit de wagen, want hij kan zijn vrienden en de pindakaas met muisjes niet missen! Terwijl Mammaloe hem bovendien nog een extra peertje geeft, zitten Petra en Pipo voor op de wagen en sturen hun ezeltje langs het hobbelige pad dat dicht langs de glimmende spoorstaven loopt.

„Het is een hele lange spoorlijn, papa Pipo," zegt Petra. „Hoe denk je dat we de plek kunnen vinden waar de bandieten de trein willen overvallen? Er is keus uit een heleboel kilometers!"

Pipo knikt instemmend; hij vindt het altijd fijn als Petra een slimme opmerking maakt, ze heeft misschien niet zo'n goed denkhoofd als haar vader! „We zullen wel alen, Petra," zegt hij. „Het zal wel een plek zijn waar de trein een beetje veert moet minderen, in 'n scherpe bocht of over een brug, zodat de boeven op de locomotief kunnen springen! Waar dat ergens is, weet ik niet, we moeten een beetje geluk hebben ..."

Eenzaam bobbelt de woonwagen door langs de spoorlijn, uren lang, zonder dat ze een geschikt punt ontdekken ... Na drie uur en vijf minuten maakt de spoorlijn een bocht om een stelle rots, ze zijn in de Blokkie Mountiens, het beruchte gebergte ... Pipo neemt zijn hoed af en zwaait zich een beetje koelte toe, het is hier vreselijk heet ... Er zoemt iets langs zijn hoofd en Pipo slaat er met zijn hoedje naar. „Nog wespen ook!" zegt hij. „Wat zoeken die steekbeesten hier?"

Petra geeft een gilletje en wijst op de bolhoed van Pipo. „Er zit een geetje in!" roept ze. „Papa Pipo, hoe kan dat? Zulke harde wespen bestaan er toch niet? Wat was het dan?"

Het antwoord komt onmiddellijk, want wéér zoemt er iets langs Pipo's hoofd, en Klukkluk in de wagen begint te gillen, want het zoemende ding is naar binnen gevlogen en heeft de pindakaas van zijn tweelfde broodje geveegd!

„Ze schieten!" roept Pipo, terwijl hij de ezel opzij rukt en de wagen vlug achter een uitstekende rots laat rollen. „Het komt uit dat huisje, ik zie de rook opkringelen! Allemaal dekking zoeken, Mammeloe haal je waskoed van het dek, anders komen er kogelgaten in je schone theedoeken!"

Klukkluk komt klappertandend naar buiten geslopen. „Waar zitten de nare schiet-vijanden?" vraagt hij aan Pipo, en als Pipo hem de richting wijst, draait Klukkluk zich om en roept „Dan moeten ons dus naar die kant om veilig te vluchten!"

„Dat is lef!" bromt Pipo. „Ben jij nou een held, Klukkluk? Je lijkt wel een bang bibberhondje!"

Dat is te veel voor Klukkluk. „Mij laten ons niet beledigen, Pipo!" „Mij maakte persoonlijk alleen maar een grapje! Netuurlijk vluchten mij niet, mij wilde slechts maken 'n omtrekkende bewegingskring om de schietman te vellen aan in de rug volgens goed Indiaanse manier!"

Pipo vindt het geen goed plan. „Er is maar één smalle weg tussen die rotsen," zegt hij. „Als je hier een omtrekkende beweging gaat maken, zien we je in geen drie dagen terug! Misschien wel nooit! H'm! Ik weet wat beters! Mammeloe, haal mijn werkhoedje eens uit de oude kist!" Mammaloe doet wat haar gevraagd wordt, ze geeft Pipo de versleten

8. DE SLUIPKUNST BIJ HET SEINHUIS

ILLUSTRATIE: JAN WESSELING

bolhoed, die hij alleen draagt als hij de woonwagen boent of de wielen repareert. Pipo zet het hoedje op een stok en geeft het aan Petra

„Hier m'n kind," zegt hij, „jij bent de kleinste, jij kunt langs dat steenrandje kruipen zonder gezien te worden. Neem deze stok met de hoed erop en sluip naar die rots! Dan ga je ermee wapperen als een vogelverschrikker, om de aandacht te trekken van de schietman in dat seinhuisje!"

Petra vindt het een fijn werkje, eindelijk mag ze eens echt Indiaantje spelen, want nu is het menens. Ze laat zich op de grond vallen en sluipt als een slang zo plat langs de grond. Mammaloe kijkt bezorgd, maar Petra heeft gelukkig niet haar goeie jurk aan.

Ze is nu al bij de rots die papa Pipo aanwees. Ze gaat overeind zitten, steeds de stok omboog en laat de oude bolhoed over het randje kijken.

„Pangg! Pangg!!" Twee schoten klinken uit de richting van het seinhuisje. Twee gaten zitten er meteen in de bolhoed.

„Het zijn vast een boefbandiet!" rilt Klukkluk. „Hij bebben zo'n goele hand van raakschieten! Kwamen nu de trein maar, dan konden ons naar huis gaan!"

Pipo heeft geen aandacht voor het gejammer van Klukkluk. Nu laat hij zich op de grond zakken en kruipt langs de stenen in een kleine bocht in de richting van het seinhuis. De schutter daar ziet hem niet, omdat hij almaar zit te knallen naar de lege bolhoed op de stok, die Petra grinnikend heen en weer beweegt. Mammaloe en Klukkluk kijken bezorgd naar de sluipende clown.

„Mijn man is een held," zegt Mammaloe. „Daar kun jij iets van leren, Klukkluk!"

Klukkluk schudt verontwaardigd zijn hoofd. „Mij durven dat ook bestwel!" zegt hij, „maar mij kunnen momenteel niet plat genoeg sluipen wegens de bolle maag wegens alle broodjes met pindakaas! Mij kunnen niet helpan dat mij van jou altijd zoveel moeten eten!"

Pipo is vlug en handig vlak bij het seinhuis gekomen. De schutter heeft ondertussen twaalf gaten in de oude bolhoed geschoten en schijnt nu bezig te zijn om zijn geweer te laden. Geruisloos klimt Pipo de trap op, gooit het deurtje open en kietelt de man met een veertje in zijn hals.

„Handen omhoog of ik kriebel je," roept hij. „Geef je over, bendiet!" Maar de oude man in het huisje is geen bandiet. „Genade!" roept hij. „Doe een ouwe seinhuiswachter niks, rover! Anders zal je ervoor boeten!"

„Sapperdeflap!" stameit Pipo, „ben jij bij het spoor? Ik dacht dat je bij de bende was!"

„Allemensen!" roept de spoorman, „ben jij een clown? Ik dacht dat jij een rover was! Wat een geluk!"

Pipo snapt er niets van! Even mijn familie roepen," zegt hij. „Kom maar hier, mansen!" roept hij, „de kust is veilig!"

Een kwartier later zit het hele gezelschap koffie en limonade te drinken in het seinhuis van baas Mijlpaal — zoals de spoorwachter heet. „Ik ben hier al vijftig jaar!" zegt de oude man. „Al die tijd is er niks gebeurd! Maar ik heb al 'n paar weken een raar voorgevoel! Net wat ik vroeger had in Arizona als er weer een overval gepleegd ging worden!"

Pipo klopt baas Mijlpaal goedkeurend op zijn schouder en vertelt hem dat hij bet goed geraden heeft. Baas Mijlpaal verbleekt als hij het hele verhaal hoort van de plannen van de Blauwpiepers-bende en van de politie die het niet geloven wilde. „We zijn verloren!" zucht hij. „Die boeven zijn in de meerderheid! Hadden we maar meer mensen! Vroeger werd ik wel eens geholpen door de Snauwsnauw-Indianen! Maar die zijn allemaal verdwenen!" „Sapperdeflap!" roept Pipo. „Klukkluk hier is zelf een Snauw-snauw-Indiaan! Zeg, Klukkluk, als jij nu eens al je stamgenoten bij elkaar ging zoeken om te helpen de spoorlijn te verdedigen? Ja, dat is het, maak alarm, 't hele Wilde Westen moet weer wakker gemaakt worden! Dat doen we!"

Volgende week:
OUDE STRIJDMAKKERS —.

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

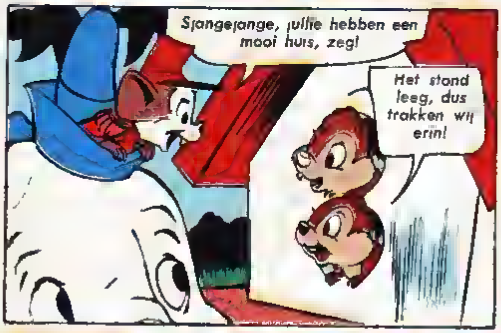

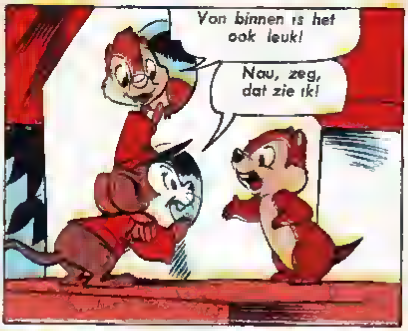

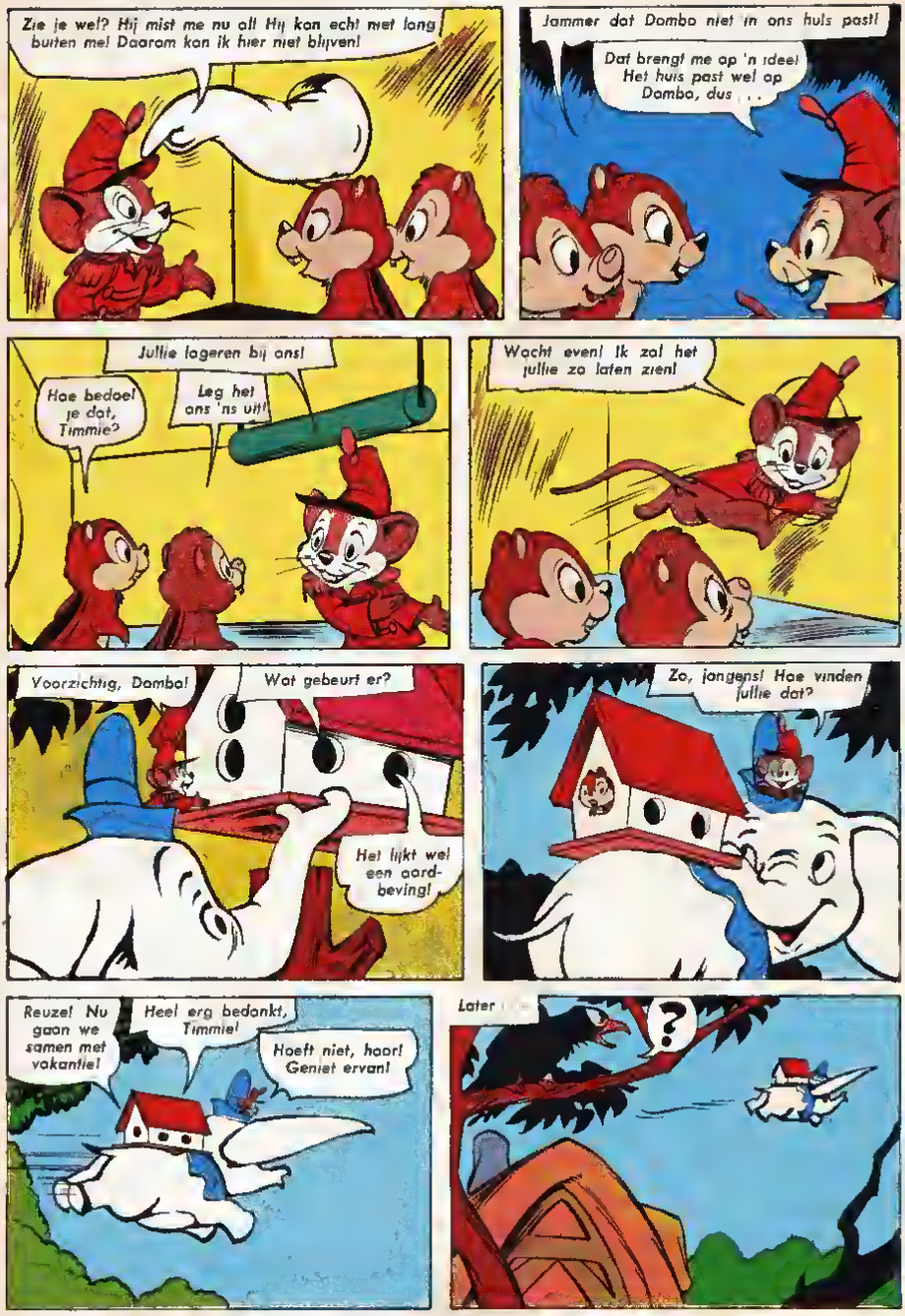
Zie je wel? Hij mist me nu al! Hij kan echt met lang buiten me! Daarom kan ik hier niet blijven!
Jammer dat Dombo niet in ons huis past!
Dat brengt me op 'n idee! Het huis past wel op Dombo, dus . . .
Jullie logeren bij ons!
Hoe bedoel je dat, Timmie?
Leg het ons 'ns uit!
Wacht even! Ik zal het jullie zo laten zien!
Voorzichtig, Dombo!
Wat gebeurt er?
Het lijkt wel een aardbeving!
Zo, jongens! Hoe vinden jullie dat?
Reuze! Nu gaan we samen met vakantie!
Heel erg bedankt, Timmie!
Hoeft niet, hoor! Geniet ervan!
Later . . .
?

Wat zeg je me door, Kroka? Is de wereldberoemde vliegende olifant hier in de buurt?
Kroka! Kraka! Kroka!
Ja, het is waar! Die vleugelorige dikhuid is me al ik weet niet hoe vaak ontglipt!
Maar ik blijf net zo lang proberen tot het me lukt! Ik heb een karweitje voor je!
Kraka!
Die olifant en zijn baasje Timmie zijn onafscheidelijk! Als we de een vangen, hebben we de onder ook! Nu moet je dit doen . .
Later . . .
Vliegen is heerlijk, Timmie!
Vooral als je in een eersteklas hut zit!
AU! HELP!
Vlug, Dombo! Die raaf achternal Hij heeft Timmie!
HELP! HELP!

Naar de schuur, Dombo!
We zullen die vogel wel krijgen!
Mijn plan is prachtig gelukt! Hihi!
Aha! Eindelijk heb ik je dan, dikhuid!ei
De oude toverheks!
Ze mag ons niet zien, hoor!
Twee vliegen in één klap! Hoho! Timmie, kereltje, je bent een woordevolle aanvulling voor mijn verzameling!
En wat jou betreft, Dombo, jij zult von nu of oon mijn privé-chauffeur zijn!
Voor mij geen bezemstelen meer! Hihihi!
We moeten iets doen, Knabbel!
Ik ben al aan het denken!
Hé! Wat heb je eigenlijk op je rug?
Oeioei! Ze heeft ons huisje gezien!
Hou je stil, anders zijn we verloren!
Is dat even aardig? Ze hebben voor jou ook nog iets mee-genomen, Kroko!
KRA!

Dit is de beloning voor het werk dat jij hebt gedaan!
Ga maar gauw naar binnen, dan ga ik terug naar mijn gevangenen!
Kraka!
Die raaf kamt naar binnen!
Ik heb een idee! Help me deze draden losmaken!
Eerst ga ik die muis in een hagedis veranderen en daarna ...!
Kraka!
Alle toverheksen op een bezemsteel! Wat gebeurt er met Kraka?
KRIE!
KRIE!
Help! Gebonden en geknevelt! Er zit dus nog iemand in 't huisje!
Ik zie je niet, maar ik weet dat je erin zit! Kom eruit, wie je ook bent!
Au! Au! Lelijke gemenerd die je bent!

Dat zal je niet glad zitten! Wacht maar! Ik kom zo!
Wat zou ze gaan doen?
Misschien haalt ze haar toverspuit!
Kom op! We moeten aan het werk!
Ik geloof niet dat de heks bang is voor bijen!
Als ze doet wat ik denk, dan zal ze heel erg schrikken!
Eventjes later . . .
Deze toverspuit vergroot alles zes keer! Dan zul je wel uit het huisje komen en zie ik wie je bent!
Help! Reuzenbijen! Neel Ga weg!
De bijen zullen de heks geen kans geven om te toveren!
Ze heeft het veel te druk!
Als ze even later bij elkaar zijn . . .
Zou het met Domba's hoed ook lukken?
Volgens de heks wel!
Hij wordt zes keer zo groot!
En dus . . .
Het zit heerlijk en bovendien houdt de hoed nu Dombo s oren warm!

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de muloschool in Rijndam hebben verdiend voor hun klasgenoot Peul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, is gestolen. Onder leiding van hun sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de kinderen een speurtocht naar de dief. Het spoor leidt naar een pompbediende, die met een broer in een klein huisje buiten de stad woont: Hetty Bron, Pieter van Gelder en Wim Laarmens houden het huisje gedrieën in het oog. de broers en een andere man laden spullen in een bestelwagen. Zijn het gestolen goederen? Hetty, Wim en Hans Kloet volgen hen naar een schuur. Als de mannen verdwenen zijn, werpen Wim en Hans 'n vluchtige blik in de schuur. Deze blijkt leeg . .

geschreven door JOOP TERMOS

illustratie: GERARD VAN STRAATEN

ALLEEN Voor EEN

WIM en Hans liepen de schuur binnen. Ze keken verbaasd om zich heen. In een hoek stond een kist, waarop een kaars en lucifers lagen. Verder was er niets te zien, totaal niets. Hans schopte tegen de kist en het holle geluid bewees, dat de kist leeg was. De vrienden begrepen er niets van. De drie mannen hadden toch allerlei spullen naar de schuur gesjouwd... Ze drentelden langzaam in de schuur rond.

„'t Is mij een groot raadsel," mompelde Wim Laarmens en Hans antwoordde: „Ik begrijp er ook geen snars van..." Opeens bleef Hans staan, hij staarde nauwlettend naar de aarden grond van de schuur.

„Wim, kom hier, kijk!" fluisterde hij gejaagd terwijl hij naar de grond wees.

Wim Laarmans keek naar de door Hans aangeduide plek en haalde z'n schouders op. „Ik zie niets," mompelde hij wat teleurgesteld.

„Jawel, kijk goed, de mannen hebben het zand hier met hun vingers bijgeharkt. Overal is de grond plat getreden, behalve hier," antwoordde Hans.

„Nou en wat dan nog? Is daarmee het raadsel van de verdwenen spullen soms opgelost?" wilde Wim wat schamper weten.

„Wim, ik denk dat er onder het zand een luik te vinden is," fluisterde Hans. Een kort moment staarde Wim z'n vriend onzeker aan, dan knielde hij op de grond en begon met zijn handen het zand weg te schuiven. Hans viel naast hem neer en hielp ijverig mee. „Ja, je hebt gelijk, een luik!" fluisterde Wim. Onder het weggeschoven zand werd de omtrek van een groot luik zichtbaar, de vrienden duwden snel al het zand van het luik weg. Hans proheerde hat luik omhoog te trekken.

„Te zwaar, véél te zwaar," mompelde hij nijdig.

Maar toen Wim hem hielp, schoof het luik toch uiterst langzaam omhoog. Kreunend van de inspanning wisten ze het luik tenslotte geheel open te klappen. Ze zagen een donker gat, waarin het daglicht niet binnen kon dringen.

„Hans, de kaars, we moeten de kaars gebruiken," zei Wim en hij liep naar de kist om de kaars en de lucifers te halen. Bij Hans teruggekeerd, stak hij de kaars aan en hij liet die in het gat omlaag zakken. In het licht van de flakkerende kaarsvlam zagen de vrienden een trapleer in het gat afdalen. Veel meer konden ze nog niet zien.

„Vooruit, naar beneden," heval Wim en hij begon met de brandende kaars in zijn hand de trap af te dalen. Hans volgde hem.

Toen ze beneden waren aangekomen, keken Wim en Hans sprakeloos van verbazing om zich heen. De kelder onder de schuur leek op een winkelmagazijn, er stonden grote en kleine radio's, ze zagen stapels handdoeken, linnengoed, tafelzilver, schilderijen, er stonden fietsen en wat al niet meer.

„Net een schatkamer!" fluisterde Wim toen hij wat van zijn verbazing was bekomen.

„Ja, de schatkamer van een stel gemene dieven," gromde Hans de Kloet.

Terwijl Wim en Hans nog in opperste verbazing naar de spullen in de kelder staarden, zag Hatty de bestelauto terugkeren. Ze floot en riep: „Wim, Hans, ze komen terug, ze komen terug!" Daarna sprong ze snel terug achter het struikgewas. Maar de twee vrienden in de kelder

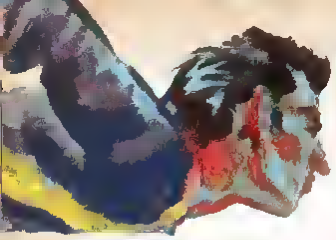

ALLEN Voor EEN

hadden haar niet gehoord Wel hoorden ze plotseling het motorgebrom van een auto, ze renden de trapleer op en de schuurdeur uit De drie mannen liepen net op de schuur toe „Grijp ze — grijp ze!" riep de pompbediende, meer Wim en Hans zagen toch kans voorbij de mennen te glippen Ze holden van de schuur weg, dwars door de weilanden in de richting van het dorp Ze kwamen niet verder den een brede sloot

„Duik erin zwemmen"' riep Hens

„Ik kan niet zwemmen," kreunde Wim en hij renda langs de slootkant verder Hans volgde hem Maar de twee vrienden waren kansloos de sloot kronkelde terug in de richting van de schuur en de vrienden liepen in hun angst de verkeerde kant op De mannen konden Wim en Hens daardoor de weg afsnijden, de vrienden werden ingehaald en stevig vastgegrepen. Tevergeefs probeerden ze zich los te worstelen Wim zag Hetty over de landweg fietsen. Hij begon te schreeuwen „Hetty Hetty, ga naar de politie de politie"'

„Ja ja," riep Hetty terug

De mannen keken naar het fietsende meisje Hetty stond op haar pedalen om snel vooruit te komen De pompbediende vloekte en siste „Dat halen we niet in kom mee, we moeten vluchten alles is verloren"' Hij rende terug naar de schuur

De twee andere mannen wierpen Wim en Hans tegen de grond en volgden de pompbediende De mannen sprongen in de auto, even later schoot de auto vooruit en verdween over de landweg De vrienden holden naar hun fietsen, sprongen op de zadels en trapten zo hard ze konden naar het dorp naar de politiepost. Hetty was al binnen en verteide de dienstdoende agent een opgewonden verhaal

Toen Wim en Bans naar binnen stommelden, schoten haar de tranen in de ogen „Oh, zijn jullie ontsnapt?! Gelukkig!" riep ze opgelucht uit- Verwonderd luisterde de politieman naar het verhaal van de vrienden over hun ontdakking van de schatkamer en het verdwijnen von de dieven, „Wie had zoiets kunnen denken ? Brunskoop is zo'n rustig dorp," mompelde hij en daarna moest Hens een korte beschrijving geven van de auto De agent telefoneerde met de politie in Rijndam. Hij verteide in het kort over de ontdekte opslagplaats van de dieven gaf een beschrijving van de bestelauto en verzocht om hulp Ziezo alle wegen in de buurt worden door de agenten van de Rijndamse motorbrigade gecontroleerd Ze kunnen niet ontsnappen Straks komen rechercheurs uit Rijndam hierheen voor een nader onderzoek" vertelde hij na het telefoongesprek Binnen een kwartier arriveerde een overvalwagen uit Rijndam Vier rechercheurs trokken met Hans, Hetty en Wim mee naar de schuur waar zij in de kelder van de dievenbende afdaalden

„Zo zo, de heren hebben geen half werk verricht," grijnsde een van de politiemannen

Dat hebben ze zeker niet," beaamde een andere rechercheur

Door de vondst van deze opslagplaats is vermoedelijk een jarenlang durende reeks von diefstallen in winkels en warenhuizen opgelost" Drie von de rechercheurs keerden met Hans, Hetty en Wim terug naar de politiepost de vierde bleef in de schuur achter Door de mobilofoon in de overvalwagen hoorden ze voortdurend berichten omroepen over de speurtocht naar de bestelauto ,De agenten die in de overvalwagens en op de motor de jacht houden geven met kleine zenders hun berichten door aan het hoofdbureau in Rijndam en ook wij kunnen hun berichten horen," legde een rechercheur aan Hetty uit Juist toen de overvalwagen bij de politiepost in Brumskoop aankwam werd een belangrijk bericht uitgezondan De bestelauto was aangehouden en twee mannen die in de auto zaten waren gearresteerd De auto was volgeladen met gestolen goederen De derde man was nog voortvluchtig

„Goed werk" prees een rechercheur zijn collega's in de andere overvalwagen- „Maar het zal niet zo gemakkelijk zijn die gevluchte derde man te achterhalen," mompelde een andere rechercheur

Wie zou er ontvlucht zijn? De pompbediende?" fluisterde Hetty tegen Hans

„Weet-ik veel ik vind het veel belangrijker of het vakantiegeld van Paul Verkerk in de schuur zal worden gevonden " antwoordde Hans

Ja het vakantiegeld, dat is waar ook" herinnerde Hetty zich opeens Fen rechercheur had hun korte gesprek gehoord Gestolen vakantiegeld? Waar praten jullie eigenlijk over' vroeg hij nieuwsgierig en Hans vertelde hem in het kort over hun gezamenlijke jacht op de dief von het geld

„Tjonge, wat een verhaal' Daar zullen de mensen van de krant blij mee zijn"' mompelde de rechercheur en hij vervolgde „We zullen gauw genoeg weten of het geld in de kelder van de schuur ligt Alle gestolen spullen zullen op lijsten worden genoteerd Morgen zullen de lijsten klear zijn, komen jullie morgen maar naar het hoofdbureau in Rijndam"

„Mogen we zelf niet in de kelder naar het geld zoeken vandaag nog?" vroeg Hetty, maar de rechercheur schudde zijn hoofd en antwoordde .Nee, nee jullie moeten nog wat geduld hebben"

Hans Hetty en Wim keerden terug naar Rijndam, waar ze langs de adressen van de eersteklassers reden om verslag uit te brengen Er werd afgesproken, de volgende dag om negen uur 's ochtends voor de school bij elkaar te komen en daarna gezamenlijk naar het politiebureau te trekken. Het werd voor de meeste scholieren een onrustige nacht Ze dachten voor het inslapen voortdurend aan het vakantiegeld van Paul Verkerk Sommigen waren er zeker van dat het geld in de keider zou worden gevonden Maar enderen twijfelden. De volgende ochtend waren de meesten reeds lang voor negen uur voor de school aanwezig Kloksiag negen uur vertrokken ze met z'n allen naar het hoofdbureau van politie Hans en Hetty werden door de anderen afgevaardigd om het bureau binnen te gaan Ze meldden zich bij de agent van de wacht Hens verteide hem de reden van hun bezoek

„Ah, zijn jullie die dievenjagers? Ik heb alles gehoord over jullie avontuur En nu willen jullie weten of het vakantiegeld van jullie vriend gevonden is? Even geduld jongens, ik zal even bellen " zei de agent Hij draaide een nummer en vroeg „Is in de dievenkelder geld gevonden?"

Gespannen wachtte hij op het antwoord. „Al jammer," hoorden de drie hem mompelen. De agent legde de de hoorn neer, keek het drietal aan en verklaarde „Jongens, het spijt me erg. héél erg, maar het geld is niet gevonden Ze vermoeden dat de dief het geld heeft opgemaakt of ergens anders heeft verstopt De twee gearresteerden wisten van de diefstal in jullie school niets af Dat beweerden ze tenminste De nog voortvluchtige derde dief moet het geld gestolen hebben "

„Is hij dan de pomphediende?" vroeg Hetty De agent knikte.

Hevig teleurgesteld schuifelden de drie naar de deur „Even wachten," riep de agent haastig, „er moet met jullie nog iets belangrijks gebeuren ."

Wat kan dat zijn? Zou het geld voor de vakantie van Paul nog terecht komen of .. Laten ook wij nog wat gednid hebben

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

JA, je ziet het goed. Rechts op deze postzegel staat het portret van Koningin Juliana en links niet de Prins der Nederlanden, maar de Sjah van Perzië. Dit is namelijk een van de twee zegels die in Iran (Perzié) uitkwamen ter gelegenheid van het staatsiebezoek dat onze Koningin met haar gemaal en Prinses Beatrix in de herfst van het vorige jaar aan Perzië brachten. In Iran is het gewoonte geworden gedurende de laatste jaren om staatshoofden die een officieel bezoek aan dat land brengen, op een of meer postzegels af te beelden.
Zo zagen we de president van Italië, de president van Pakistan, wijlen Koning Feisal van Irak, Koning Hoessein van Jordanië, Koningin Elizabeth van Engeland, president De Gaulle en president Lübke op Perzische postzegels verschijnen. De eerste dag van uitgifte van de twee zegels met onze Koningin erop was 3 oktober.
Er verscheen ook een eerstedagenvelop met de vlaggen van beide landen om de portretten van de twee staatshoofden heen

AAP AAN 'T STUUR

Een automobilist in Californië werd op een snelweg gepasseerd door een wagen die sneller dan 100 kilometer per uur reed en. — door een aap bestuurd werd.
Toen hij dit even later aan een politiepatrouille vertelde, wilde deze hem bijna niet geloven. Toch ging men op onderzoek uit en inderdaad kwam tenslotte de aap uit de auto.
Het bleek Tammy te zijn, een goed gedresseerde circusaap Zijn baas had hem ieren auto sturen en zat altijd naast hem als hij een stukje reed.
„Hij doet het beslist veel beter dan menige menselijke chauffeur," zei Tammy's baas; desondanks werd er toch procesverbaal opgemaakt.

VERBORGEN VRUCHTEN

Door in iedere zin één letter van een bepaald woord door een andere letter te vervangen, krijg je driemaal de naam van 'n vrucht! Weet je ze te vinden? 1. Kees, ruim die rommel toch eens op. 2. De ruiter zat stevig in het zadel. 3. Ja bent braaf, zei ik tegen de hond.

1. Kees wordt kers, 2. zadel: dadel, 3. braaf: braam.

TOCH NOG WAT TE HALEN

Bij een meneer die in de omtrek van New York woont, werd telkens weer ingebroken. Na de vijfde inbraak was alles wat van waarde was, uit het huis verdwenen. Daarom plaatste de bewoner een bord boven zijn voordeur, waarop stond te lezen: „Heren dieven, jullie zijn te laat, alles is al door andere dievan meeganomen. Gouden en zilveren voorwerpen, kostbare juwelen, parelsnoeren, filmtoestellen en alle overige waardevolle voorwerpen hier in huis zijn al gegapt. Hier is dus niets meer te halen." De volgende ochtend bleek echter dat er toch nog wal „iets" te halen was geweest: dieven hadden namelijk het bord boven de voordeur gestolen

MAARTSE BUIEN

Vroeg morgen 't eve zon
Vroeg de schoonmaak-weertje
Zon die beluen op 't balkon,
Tuinen stuven in de zon,
Oei, me als een weertje
't Eendicht schuttert in het sop,
Hoor het 'hi is moet op z'n kop

Kom vlug binnen gouden zon,
Kruip in alle hoeken,
Sla geen plekje over, hoor,
Huppel al de kamers door
En verguld mijn boeken
Glinsterende zonnigheid,
Bondgenoot in schoonmaaktijd

Wat is dat nu beste zon,
Ga je reuen halen?
Rik-tik t beddegoed wordt nat
't Moet naar binnen 't is me wat!
Vlug vlug onder dralen
Kruip weer bij de warme haard
Wie het wels minste weet, zijn stuart!

TOM POES en het GOUDEN BOEK

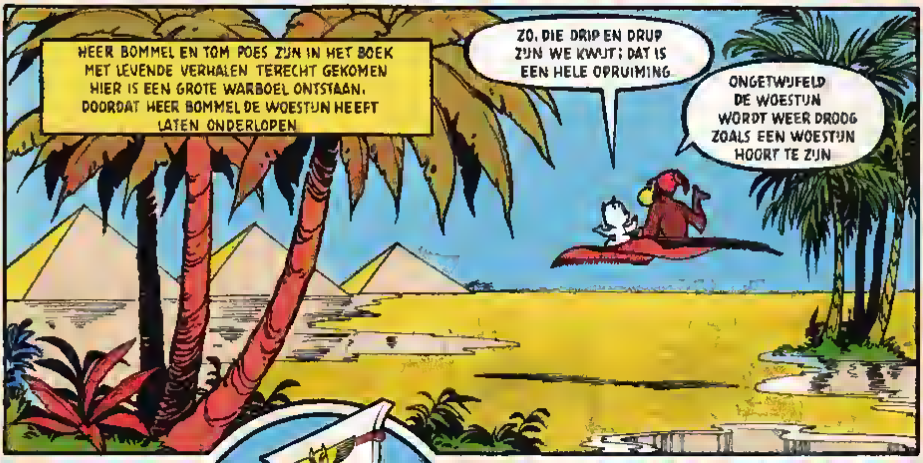

IK BEN BLIJ DAT DIT VERHAAL EINDELIJK IS AFGELOPEN EN WE ER WEER UIT KUNNEN.
PLOP!
HET IS NIETS VOOR EEN HEER, OM IN DWAZE KINDERVERHAALTJES MEE TE SPELEN.
HEE!
GELUKKIG. EINDELIJK WEER IN 'N VERTROUWDE OMGEVING.
HEER OLLIE ?
HEER OLLIE!
LIEVE HELP! HIJ IS IN HET BOEK ACHTERGEBLEVEN!
WAAR IS TOM POES GEBLEVEN ?!
HIJ IS HET BOEK UIT, LEZERTJE.
EN IK DAN ?!
HOE KOM IK HIER UIT ?!

NOU?!
JIJ MOET BLIJVEN TOT JE JE ROLLETJES HEBT UITGESPEELD.
IS ER DAN NIEMAND DIE AAN MIJ DENKT. WAT MOET IK HIER NOG?
ZO... DAN MOET IK ZEKER WEER OLIE B.BÄH WORDEN HÈ? EN ME LATEN INWIKKELEN ZEKER EN LEVERTRAAN DRINKEN?.....
JUIST LEZERTJE. DAT HEB JE HEEL GOED BEGREPEN.
MAAR DAAR DENK IK NIET AAN!
IK BEN EEN BOMMEL EN GEEN BÄH!
DAN MOET JE HET ZELF MAAR WETEN. IK HEB GEEN TIJD MEER VOOR EIGENWIJZE LEZERTJES.
MIJNHEER PRIKKEBEEN U HOORT HIER NIET!
VOLG ME, DAN ZAL IK U NAAR UW EIGEN VERHAAL BRENGEN.
!?
HO!
HEER GIDSLICHT!
ZO LAAT IK ME NIET BEHANDELEN!
IK NEEM 'T NIET!
MAAR LEZERTJE.
EENOEG!
IK BEN GEEN LEZERTJE!
IK BEN EEN GETERGDE HEER!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

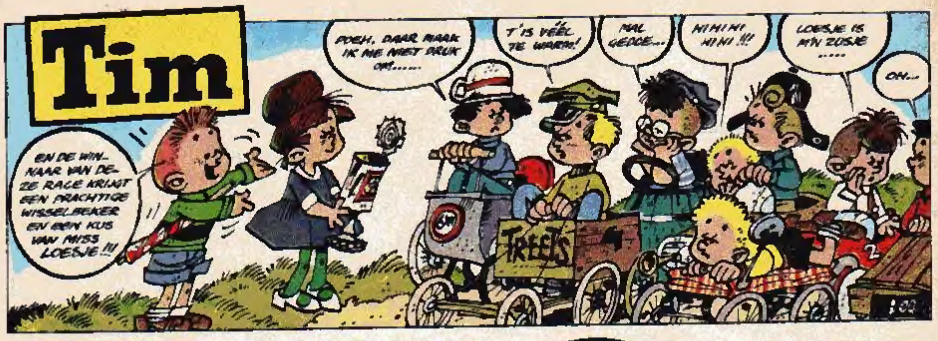
Tim
EN DE WINNAAR VAN DEZE RACE KRIJGT EEN PRACHTIGE WISSELBEKER EN EEN KUS VAN MISS LOESJE !!!
POEH, DAAR MAAK IK ME MET DEUK OP.....
T'IS VÉÉL TE WARM!
MAL GEDOE...
HI HI HI HI HI !!!
LOESJE IS MIN ZOSJE .....
OH...
TREETS

...EN ALS EXTRA PRIJS EEN ZAKJE TREETS!
DÁT IS NIANNENTAAL !!!! BROEMMM !!!
UIT DE WEG! GAS! GAS!!
WÄNG! WÄNG!! WÄÄNG!!!
BRROEMM BRROEM BRRROEM
RRRRENG!! BRENG... BRR...BRR
RAAAA!

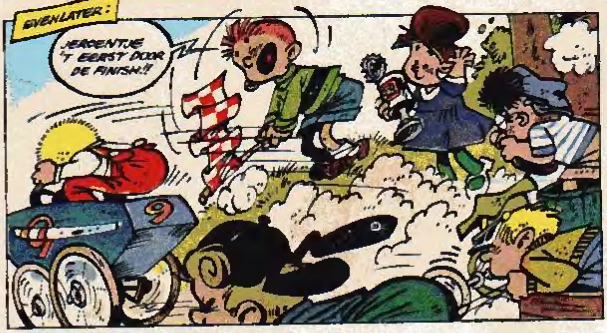
EVENLATER:
JEROENTJE 'T EERST DOOR DE FINISH!!

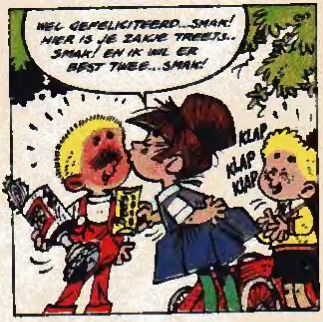
WEL GEFELICITEERD...SMAK! HIER IS JE ZAKJE TREETS.. SMAK! EN IK WIL ER BEST TWEE...SMAK!
KLAP KLAP KLAP

VAN TREETS KUN JE IEDEREEN TRACTEREN!!!
ALLEMAAL TWEE!!...
EN IK DRIE.....
LANG LEVE JEROENTJE!
STIRLING TREETS, GEEF MIJ NOG EEN MOSS....EH.... IK BEDOEL .....
BRRM BROEM! TREETS

Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE